

Parter i hovedsagen

Appellant: Syndicat OP 84

Indstævnt: Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (VINIFLHOR), som er indtrådt i de rettigheder, der tilkommer ONIFLHOR

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den »kontrolperiode«, som løber fra den 1. juli til den 30. juni året efter, og som er omhandlet i artikel 2, stk. 4, i Rådets forordning nr. 4045/89 af 21. december 1989 om medlemsstaternes kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem EUGFL, Garantisektionen⁽¹⁾, forstås som perioden, hvori den for kontrollen ansvarlige myndighed skal informere producentorganisationen om den planlagte kontrol, indlede og afslutte alle kontrolforanstaltninger på stedet og al dokumentrevision samt meddele resultaterne af kontrollen, eller som perioden, hvori blot visse af disse proceduremæssige skridt skal være gennemført?
- 2) Kan myndigheden i tilfælde af, at en produktorganisations adfærd eller undladelser umuliggør gennemførelse af en effektiv kontrol, som er indledt i en kontrolperiode, trods manglende udtrykkelige bestemmelser herom i førnævnte forordning, fortsætte sine kontrolforanstaltninger i den efterfølgende kontrolperiode uden at proceduren derved behæftes med en fejl, som den kontrollerede virksomhed vil kunne påberåbe sig til støtte for en anfægtelse af beslutningen om konsekvenserne af kontrollens resultater?
- 3) Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, kan myndigheden da i tilfælde, hvor en produktorganisations adfærd eller undladelser umuliggør gennemførelse af en effektiv kontrol, kræve den modtagne støtte tilbagebetalt? Udgør en sådan foranstaltning en af de sanktioner, der kan fastsættes i henhold til bestemmelserne i forordningens artikel 6?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4045/89 af 21.12.1989 om medlemsstaternes kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen, og om ophævelse af direktiv 77/435/EØF (EFT L 388, s. 18).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 9. januar 2012 — Colloseum Holding AG mod Levi Strauss & Co.

(Sag C-12/12)

(2012/C 89/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Colloseum Holding AG

Sagsøgte: Levi Strauss & Co.

Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 15, stk. 1, i forordning (EF) nr. 40/94⁽¹⁾ fortolkes således, at

- 1) et varemærke, der er en del af et sammensat varemærke, og som kun har opnået fornødent særpræg som følge af den brug, der er gjort af det sammensatte varemærke, kan bruges med retsbevarende virkning, når det kun er det sammensatte mærke, der anvendes
- 2) et varemærke bruges med retsbevarende virkning, såfremt det kun anvendes sammen med et andet varemærke, offentligheden i de to varemærker ser selvstændige kendetegn, og begge mærker endvidere er registreret sammen som varemærke?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT L 11, s. 1).

Appel iværksat den 13. januar 2012 af Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 16. december 2011 i sag T-423/09, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials mod Rådet

(Sag C-15/12 P)

(2012/C 89/21)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd (ved advokater J.-F. Bellis og R. Luff)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen